

عنوان مقاله:

اهمیت مطالعات آینده نگاری در فرایند برنامه ریزی شهری

محل انتشار:

اولین همایش ملی آینده پژوهی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی طورانی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

معصومه حسینیلو - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با رویکردی توصیفی-تحلیلی و بر مبنای مطالعات کتابخانه ای به اهمیت مطالعات آینده نگاری در فرایند برنامه ریزی شهری است. مباحث این تحقیق گویای آن است که در دهه های اخیر مناطق شهری تغییرات سریع و شدیدی داشته اند و طیف وسیعی از چالش ها و فرصت های تازه ظهور نموده است. در این راستا برنامه ریزیان و تصمیم گیران شهری به این درک رسیده اند که رویکردها و روش های جاری برای برنامه ریزی آینده در پرداختن به تغییرات جاری ناکافی می باشند. بنابراین راههای جدید، کارا و خلاقانه اندیشیدن و عمل کردن در مورد آینده جستجو شده است. بدین ترتیب در آغاز هزار سوم علم آینده نگاری ادبیات پراکنده و غیرمنسجم در مورد برنامه ریزی برای آینده را به علمی مدون با اصول و مبنای متقن تبدیل کرده که وظیفه آن علاوه بر تحلیل روندهای گذشته و حال، کشف و ابداع و ارزیابی آیندهای محتمل، ممکن و مطلوب است. نتایج این تحقیق گویای اهمیت این گونه مطالعات در نواحی شهری و فرایند برنامه ریزی شهری بواسطه ناپایداری های مکانی-فضایی موجود و پراهمیت تر از آن یافتن راه های برای مواجهه با فرصت ها و چالش های نوظهور و احتمالی در آینده در جهت رسیده به توسعه ای پایدار می باشد.

کلمات کلیدی:

آینده نگاری، برنامه ریزی شهری، ناپایداری های مکانی-فضایی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/242368>

